

1864-03-05

AFSENDER

Nanna Rygaard

MODTAGER

Jens Brask

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Gl. Carlsberg

Modtagersted:
Mariager

Arkivplacering:
Carlsberg arkiv

Emneord:
Livet på Gl. Carlsberg

DOKUMENTINDHOLD

#44
Afventer transskription.

44

Anna

Co. Carlsberg Lørdag den 5. Mars.

64

Min egen Ven! Læs paa Over-
skriften - haar forunderligt at kunne
vare saa distrait, det var da siget at
sige at haarene levede eller stode
Imidlertid her kunne minde mig
om Eveldris, og alligevel! jeg tænker
saa tid paa, vilde du egentlig hyste
med Optaldet i Eveldris, nei jeg tror
det ikke, det eneste der skulde gjøres, Udla-
get var da at komme lig, lidt nærmere
og optere paa Leilighed til at være lidt
for hinanden. En Herlighed som var
i saa feult Maal tilstede der saover
jeg hver Time paa Dagen, men Trist
er det hege Sted, kunde jeg gøre den
samme Gjerning, I saa her, jeg
skulde bedre kunne gædfølge min Plads
og vare lykkelig - det mener jeg nu og
jeg tror er jeg bager fejl - mærke alle
det var saa, der du vilde være andet
i Veien; nei der gives dog ingen vore
Plage end Ulykkelighed med Alt og
støkkable Sanger - din levende Gud, Pøel

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

den Offentlighed: den Retsind-
sættelse ikke var, saaledes havde
sammensyng og en grøntale sørgte som
nu her. Men jeg er den eneste skæbne
sætte og oplyste at ville gæstgæve
denne gamle, Bøddelens. Men at alle
det er jo Lynd at plage sig med denne
gamle Historie. Men den dog uden
for det - og finder mig end ofte pænt
og allestedsnærværende. Men den er jo
den eneste saa at sige jeg kan komme
til - for alle andre søger jeg her
en berømt og lykkelig. Men alle de
gjæstgæve: jeg her er gæstgæve at være
stærkt og selv det skæbne som en
Uvished i jensejers. Men alle kan
være ikke forberede sig. Men alle de
af at jeg foretogt var en grønt-
mellemholdt og fortænt at jeg næsten
for mig alle de gamle talere at den end
fær det endest her - men jeg lever
i for sig og for Hødet som en
Lands og Lige - alle holder end
af sørg - jeg holdt det som en
Prædiken, en Højtid at jensejers.

Men jeg tænker mig taler en
stærkt at jeg blev fornyet - men jeg
er: Men den er den gamle indholdt
at jeg glemmer alle de gamle - men
alle de gamle Højtid - Højtid
fær den end skal affærd det en
Tale - og tænke det gæstgæve
men at skæbne den indholdt den
berømt den Højtid taler det
den den Højtid og en Højtid
skæbne, men men en for den
fær og en den indholdt at gæstgæve
Højtid af alle Højtid - alle de
men. Men her er jeg i jensejers
dele Højtid. Højtid! Højtid vilde
jeg ikke skæbne fær jeg var allestedsnærværende

Helig, allførelidstigt - og saa
glemt. Jeg kunde sige hende Dig og
for søke søke hender og det var Lynd.
Og i aftent jeg ender græmmelse, jeg
er hvid og hjertelig. - Og det var
en Elefante for sin egen Skyld altså
nær, vel? End eller anden stor Mand
har sagt at hjertelighed var hjertelighedens
varede fjende og jeg er bange for hane
har det.

Ligkæm var mig i forrige Uge saa
syndelig at hvide saa vi skulle have
gjort. Hørske blev forandret - i stedet
saa jeg Hæmming Margrethes Navn
saa jeg saa i Davaard ingen mere
mig og gik Bagaren i Studenterforening
sluttet med Nielsen i Sindes -
Jante var Nigelnarier og satte halve
Præiere og Sællerservant de første i
16, saa han var det ene af, saa et
ganske aparte Geni for en hjerte -
et Lokkemiddel ikke hejndeligh for hane
da det uenigjendigt havde den i Publikums
Thal fælde og afmærket til at springe
for 3, til 2 og senere hene paa Affæren
indtraf det uirindede Tilfælde at Taler og

Dama overbød hvaranden, gjenindbyr indvandede
derom paa en Seltreseroverflaake
indtil 7 og da loarl fik den, og drak
den, som en sædvanlig Vædtsæ (skjøndt
den var væmmelig lunkede) Omtrent fik
en Haandtegning af Thoraaldren hilt 55
som nat var hellig. — Fortspandet er
nat omindst af en Gjenreiserfamilie.
I Torsdag var der meget Selakos
paa Tragtstalles som var meget
morsomt. Emma Gjeras er herover
i Prinses for Tidens — hendes Væls
var der ogsaa men som først efter
Middag, da hun er paa Akademiet
samt Reseroveraffier. Hun er blevet
saa væmmelig lyst — især i Nærheden
det er Overflaaken — den friske Luft der
giver Appetit siger hane. Under mig ge
sigt paa at den friske Luft og
det fine sin hvide heruall hane meget
til Gjenjald — Dette er nu saar gæst
samt altid man over har en hvalleer
for at bringe et færdigt (Højst)
Hun er meget morsomt — men
er dog uden at være reventer van —

Ja Du, jeg er ret en baadelig
Pige, som Du først ret vil lære
med Samlet - lad mig høre Du intresser
det sa at sige det skat - Jeg er bange
for Søner og heftige Udbrænd og
til min egen Skade er det med at
jeg altid helst gaar en Omvend og
giver det hende for at jeme - men
endnu mere frøffer jeg sine lang
forberedte og frøffelige Ordener
saa stærkt for, med det det der
er samlet en lang lang Tid. Og
gaar du anden Side synes jeg næsten
det klinger forunderligt at skulle
kæmpe et andet paa Tallet mellem
as -

Hes Ring har jeg ikke været
siden, men er det næsten 3 Uger
næsten længere end jeg kan være
bekendt at beholde de laante Bøger.
Forfatteren til Digene P.H. og Th
med jeg ikke - den sidste har jeg
ikke umiddelbart Mærket til - den
Førstes interesserede mig - synes Du

ikke godt om Døds Propa
bit Gøthernes Læse? Næst af en
anden Karakter læser jeg ogsaa nemlig
Fadrelæstets Correspondent: Frederik
kan er marian. Forresten er der en
saadan Maas Anstændig at det
beger en uimodig Tid at oplæs - jeg
maa jo læse det Alth høit - forer
jeg undertiden Næst af det for mig
jels maa jeg stige saa mange Spjelt
pæder fordi Tanke Kæm pæder det Høit
og saa en Replagelie over hendes sørgelig
Vitsarelie: Verden. Engang traede
jeg, jeg læste saa godt op, men selv
dette er ikke tilføi - mi læser jeg Shea
Aralke trokkende. - Naar saadan
Næst kommer er jeg saa argelig, men
det Næst er at him blot behøver
at see muld paa mig 2 Minutter
efters saa har jeg glemt det Hele
og det er til Skade for mig selv det
for Tind-Godmatyhed. Endnu i dette
Dielik igner jeg det vilde vare skamuel
at slutte uden nogen Anstændig af
hendes gode Læse. - Men mi Godmat.

11
Dette er en Propa bit
Gøthernes Læse? Næst af en
anden Karakter læser jeg
Ogsaa nemlig Fadrelæstets
Correspondent: Frederik
kan er marian. Forresten
er der en saadan Maas
Anstændig at det beger
en uimodig Tid at oplæs -
jeg maa jo læse det Alth
høit - forer jeg undertiden
Næst af det for mig jels
maa jeg stige saa mange
Spjelt pæder fordi Tanke
Kæm pæder det Høit og
saa en Replagelie over
hendes sørgelig Vitsarelie:
Verden. Engang traede jeg,
jeg læste saa godt op, men
selv dette er ikke tilføi -
mi læser jeg Shea Aralke
trokkende. - Naar saadan
Næst kommer er jeg saa
argelig, men det Næst er
at him blot behøver at see
muld paa mig 2 Minutter
efters saa har jeg glemt
det Hele og det er til
Skade for mig selv det for
Tind-Godmatyhed. Endnu
i dette Dielik igner jeg
det vilde vare skamuel at
slutte uden nogen
Anstændig af hendes gode
Læse. - Men mi Godmat.